

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/142/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200542
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník
Funkcia: predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200542.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Martina Tisa v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): SERVIS s.r.o., so sídlom Podunajská 10725/25, Bratislava - mestská časť Podunajské Biskupice, IČO: 35 810 858, právne zastúpeného: JUDr. Jozefom Pojdákom, advokátom, Sv. Cyrila a Metoda 842/12, Nová Dedinka, IČO: 30 849 551, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, IČO: 00 166 405, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. NIP/NIP_PO/BEZ/2020/5302 zo dňa 26.11.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/160/2020-121 z 8. júna 2022, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

1. Inšpektorát práce Nitra (správny orgán prvého stupňa) prípisom zo dňa 12.03.2020 oznámil žalobcovi začatie inšpekcie práce a súčasne ho vyzval na predloženie kópií tam uvedených dokladov.
2. Dňa 22.04.2020 vydal správny orgán prvého stupňa protokol č. INA-16-13-2.3./P-E24,A25-20 (kontrolovaný subjekt: SERVIS s.r.o.), v ktorom konštatoval (v časti „Pracovný čas“), že zamestnávateľ nerozvrhol pracovný čas tak, aby zamestnanec I. I., upratovačka, mal v období 20.01.2020 až 26.01.2020, 03.02.2020 až 09.02.2020, 10.02.2020 až 16.02.2020 raz za týždeň dva po sebe nasledujúce dni nepretržitého odpočinku, ktoré musia pripadať na sobotu a nedeľu alebo na nedeľu a pondelok alebo na dva po sebe nasledujúce dni nepretržitého odpočinku v týždni v iných dňoch týždňa, čím porušil § 93 ods. 1, 2 zákona č. 311/2020 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov. Ďalej konštatoval (v časti „Mzdy“), že zamestnávateľ neposkytol uvedenému zamestnancovi v období február 2020 popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v sobotu a mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 50% minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného

predpisu, čím porušil § 122a ods. 1 Zákonníka práce. Inšpektori práce zároveň v predmetnom protokole uložili zamestnávateľovi prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin bezodkladne od prevzatia protokolu a doručiť inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a o odstránení nedostatkov v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na ich odstránenie.

3. V stanovisku k protokolu zo dňa 22.04.2020 žalobca k časti „Pracovný čas“ uviedol, že s okamžitou platnosťou prijali opatrenia a od nasledujúceho obdobia sa bude riadiť § 93 ods. 1, 2 Zákonníka práce a k časti „Mzdy“ uviedol, že zjednal nápravu a menovanej zamestnankyni doplatil rozdiel, pričom uviedol, že uvedené preukazuje výpisom z internet bankingu a opravenou výplacnou páskou za mesiac 02/2020.

4. Dňa 08. 06. 2020 vydal správny orgán prvého stupňa protokol č. INA-58-42-2.4/P-A24,28-20 (kontrolovaný subjekt: SERVIS s.r.o.), v ktorom konštatoval (v časti „Nelegálne zamestnávanie“), že kontrolovaný subjekt prijal v dňoch 4., 5., 6., 7., 10., 11., 12. a 13.02.2020 vnútroštátnu dodávku práce na základe čiastkovej zmluvy k rámcovej zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 01.06.2019 uzavretej medzi ním (SERVIS s.r.o.) a spoločnosťou Nicer SK, s.r.o. prostredníctvom výkonu závislej práce fyzických osôb (I. I. a Z. W.), ktoré nelegálne zamestnával zamestnávateľ Nicer SK s. r. o. tak, ako je uvedené v protokole č. INA-47-42-2.4/P-A24,28-20 zo dňa 08.04.2020 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.06.2020 k protokolu, čím kontrolovaný subjekt porušil § 7b ods. 5 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o nelegálnej práci“).

5. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. 744/20/práv.IPNR/PRODD/ROZ/2020/4306 zo dňa 09. 10. 2020 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 8.000,- eur za porušenie § 7b ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci tým, že právnická osoba SERVIS s.r.o., Podunajská 10725/25, Bratislava - mestská časť Podunajské Biskupice, 821 06 porušila zákaz prijat' prácu tým, že v dňoch 4., 5., 6., 7., 10., 11., 12. a 13.02.2020 na pracovisku prevádzky HM Tesco Bratislavská 5, 949 01 Nitra, prijala vnútroštátnu dodávku práce na základe Čiastkovej zmluvy k Rámcovej zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 01.06.2019 uzatvorenej s dodávateľom vnútroštátnej práce Nicer SK s. r. o., Bebravská 8956/3, Bratislava - mestská časť Vrakuňa 821 07, IČO: 52 370 429 prostredníctvom výkonu závislej práce fyzických osôb I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. B., O., pas číslo: Q.XXXXXX, štátny príslušník UKR a Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. B., O., pas číslo: Q.XXXXXX, štátny príslušník UKR, ktoré dodávateľ Nicer SK s. r. o., Bebravská 8956/3, Bratislava - mestská časť Vrakuňa, 821 07, IČO: 52 370 429 nelegálne zamestnával podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci, nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - Zákonníka práce, a zároveň za použitia absorpčnej zásady podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a o nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o inšpekcii práce“) za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) v prvom bode zákona o inšpekcii práce, konkrétne za porušenie: § 122a ods. 1 Zákonníka práce tým, že zamestnávateľ SERVIS s.r.o., Podunajská 10725/25, Bratislava - mestská časť Podunajské Biskupice, 821 06 neposkytol zamestnancovi I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX W., upratovačka, miesto výkonu práce: HM Tesco Levice, pracovná zmluva zo dňa 26.9.2019 v období február 2020 popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v sobotu mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 50% minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, a to zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov v spojení s Nariadením vlády č. 324/2019 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2020, čo bolo zistené počas výkonu inšpekcii práce vykonaných v dňoch 04.03.2020, 12.03.2020, 17.03.2020, 20.04.2020, 21.04.2020, 22.04.2020 a v dňoch 13.02.2020, 06.04.2020, 01.06.2020, 08.06.2020 podľa § 7 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce u zamestnávateľa: SERVIS s.r.o., Podunajská 10725/25, Bratislava - mestská časť Podunajské Biskupice, 821 06, IČO: 35 810 858.

6. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č.: NIP/NIP_PO/BEZ/2020/5302 zo dňa 26.11.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) ako odvolací orgán príslušný podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o inšpekcii práce postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

7. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na Krajský súd v Nitre správnu žalobu (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“), o ktorej krajský súd rozhodol tak, že ju podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) ako nedôvodnú zamietol.

8. Podstata žalobných námietok žalobcu spočívala v argumentácii, že žalobca si Rámcovou zmluvou o poskytovaní služieb objednal u právnickej osoby - poskytovateľa dodávky služieb na dojednanom mieste výkonu služieb, pričom takýto zmluvný partner je v zmysle uvedenej zmluvy oprávnený zabezpečiť výkon plnenia prostredníctvom vlastných zamestnancov, externých spolupracovníkov a aj prostredníctvom tretích osôb. Žalobca vystupuje v uvedenej reťazi zmluvných vzťahov len ako prijímateľ plnenia od inej právnickej osoby, nie ako zamestnávateľ a ani ako priamy zmluvný partner osoby, ktorá je skutočným vykonávateľom plnenia. V zmysle dojednaných zmluvných podmienok sa práve poskytovateľ zaviazal plniť si svoje povinnosti, ktoré mu ako zamestnávateľovi vyplývajú z právnych predpisov v rámci sociálneho, nemocenského poistenia ako aj ostatných pracovnoprávných predpisov platných v Slovenskej republike.

9. Žalobca ďalej namietal, že nemá na poskytovateľa taký vplyv, aby mohol svojou činnosťou pôsobiť na poskytovateľa a jeho rozhodnutia, prípadne že by rozhodnutia poskytovateľa mal právo ovplyvniť alebo zmeniť. Poskytovateľ je samostatný subjekt, ktorý vykonáva svoju podnikateľskú činnosť oddelene od žalobcu, preto žalobca nemohol ovplyvniť formu zmluvného vzťahu, ktorý poskytovateľ uzavrel s kontrolovanými fyzickými osobami a nemohol mu ani nariadiť, aký zmluvný vzťah má s takýmito osobami uzavrieť.

10. Žalobca v podanej žalobe nespochybnil ďalšie zistené porušenie týkajúce sa nesprávneho výpočtu mzdy zamestnanca, a s tým súvisiace neposkytnutie mzdového zvýhodnenia najmenej v sume 50% minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu. Uviedol však, že sa nejednalo o vedomé porušenie, ale o chybu - nedostatok spôsobený nevedomou neobľadivosťou, s ktorým príslušné zákonné ustanovenie nespája priamo povinnosť sankcionovať takéto porušenie. Pokuta vyrubená v napadnutom rozhodnutí by bola preto za zistený nedostatok u žalobcu neprimeraná, a to aj s prihliadnutím na to, že zákon neurčuje dolnú hranicu, v akom rozmedzí má byť pokuta za dané porušenie uložená, preto mal žalobca za to, že uloženie sankcie pre daný prípad nie je nevyhnutné. S prihliadnutím na uvedené možno spravodlivo konštatovať, že konanie žalobcu nemožno definovať ako porušenie zákona tak, ako mu to dávajú za vinu napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu.

11. Krajský súd v napadnutom rozsudku poukázal na obsah Protokolu č. INA-47-42-2.4/P-A24-28,20 zo dňa 06.04.2020 (kontrolovaný subjekt: Nicer SK s. r. o.), ktorého fotokópia je obsahom administratívneho spisu. V predmetnom protokole Inšpektorát práce Nitra konštatoval u kontrolovaného subjektu porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania v súvislosti s dvoma fyzickými osobami (I. I., Z. W.), ktoré pre zamestnávateľa osobne vykonávali upratovacie práce na pracovisku prevádzky HM Tesco, Bratislavská 5, Nitra a tento nemal s nimi založený písomný pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce, čím porušil § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci. Samotné nelegálne zamestnávanie vyššie uvedených fyzických osôb nebolo spochybnené, bolo preukázané vyššie uvedeným protokolom, a teda ho mal správny súd za nesporné.

12. Krajský súd uviedol, že prvým predpokladom na uloženie sankcie za porušenie zákazu v zmysle § 7b ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci je nelegálne zamestnávanie fyzickej osoby právnickou osobou, ktorá dodáva alebo poskytuje prácu alebo službu práve prostredníctvom nelegálne zamestnanej fyzickej osoby. Na možné sankcionovanie správneho deliktu v zmysle § 7b ods. 5 zákona o nelegálnej práci sa ďalej vyžaduje prijatie práce alebo služby žalobcom od právnickej osoby, ktorá preukázateľne nelegálne zamestnávala fyzické osoby. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na čiastkovú zmluvu k rámcovej zmluve o poskytovaní služieb uzavretú medzi spoločnosťou SERVIS s.r.o. (žalobca) a spoločnosťou Nicer SK, s.r.o. zo dňa 01.06.2019. Závazok, ktorý je obsahom tejto zmluvy, spočíva vo vykonaní plnenia - činnosti a služby spočívajúcej vo výkone upratovacích a čistiacich prác (miesto výkonu - predajne Tesco - prevádzky po celej SR vždy v pondelok až nedeľa).

13. Správny súd sa v prejednávanej veci s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia citovaných zákonov stotožnil s vecne správnym záverom žalovaného, že z vykonaných dôkazov

vyplýva, že žalobca od kontrolovaných fyzických osôb dodávateľa Nicer SK, s.r.o. prijal vnútroštátnu dodávku práce. Súd zastáva názor, že v prípade postupu a rozhodnutiach prvostupňového správneho orgánu i žalovaného v žiadnom prípade nejde o prílišný formalizmus, ale o dôsledné dodržiavanie príslušných vyššie citovaných zákonov.

14. K výške uloženej pokuty krajský súd uviedol, že správny orgán postupoval zákonne a správne aj pri rozhodovaní o výške pokuty, keď prihliadol na všetky relevantné skutočnosti a po ich posúdení dospel k záveru, že tieto odôvodňujú uloženie pokuty pri dolnej hranici určenej zákonom. Nakoľko sa žalobca dopustil dvoch správnych deliktov, pričom spáchanie druhého správneho deliktu (porušenie § 122a ods. 1 Zákonníka práce) žalobca nespochybnil, správny orgán aplikoval metódou analógie legis pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu, s čím sa správny súd stotožnil.

15. Správny súd po preskúmaní obsahu administratívneho spisu mal v prejednávanej veci za to, že závery správneho orgánu prvého stupňa prezentované v odôvodnení rozhodnutia č.: 744/20/práv. IPNR/PRODD/ROZ/2020/4306 zo dňa 09.10.2020 a následne i rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu (žalovaného) č. NIP/NIP_PO/BEZ/2020/5302 zo dňa 26.11.2020 sú vecne správne a majú podklad v zistenom skutkovom stave i príslušnej právnej úprave. Žalobca prijatím vnútroštátnej dodávky práce prostredníctvom nelegálne zamestnávateľských osôb od svojho zmluvného partnera, porušil zákaz prijívať prácu podľa § 7b ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci. Žalobca taktiež neposkytol zamestnancovi (vymedzenému vo výroku napadnutého i prvostupňového rozhodnutia) za všetky hodiny odpracované v sobotu v mesiaci 2/2020, popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v sobotu mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 50% minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu, čím porušil § 122a ods. 1 Zákonníka práce. Za uvedené porušenia mu bola uložená pokuta v súlade s § 7b ods. 8 zákona o nelegálnej práci, ktorej výška bola riadne odôvodnená, pričom výška pokuty bola uložená v súlade s absorpčnou zásadou a vzhľadom na závažnosť porušenej povinnosti a počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb zistených pri kontrole bola primeraná.

III.

Konanie na kasačnom súde

16. Voči rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorou namietal, že krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. V podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že žalovaný, správny orgán prvého stupňa ani krajský súd nezohľadnili osobité okolnosti prípadu. Opätovne zdôraznil, že so spoločnosťou Nicer SK, s.r.o. ako poskytovateľom, uzatvoril sťažovateľ ako objednávateľ Rámcovú zmluvu o poskytnutí služieb, doplnenú o čiastkovú službu, v rámci ktorej bola v čl. III ods. 9 dojednaná aj povinnosť poskytovateľa plniť si svoje záväzky zamestnávateľa, ktoré mu vyplývajú z platných právnych predpisov v SR. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že v zistenom skutkovom stave, ktorý sa týka kontrol na mieste prevádzky HM Tesco Bratislavská 5, Nitra v dňoch 4., 5., 6., 7., 10., 11., 12., a 13.02.2020 nevystupoval v pozícii zamestnávateľa ani v pozícii konečného prijímateľa služieb. V uvedenej reťazi zmluvných vzťahov sťažovateľ vystupuje len ako prijímateľ plnenia od inej právnickej osoby, nie ako zamestnávateľ a ani ako priamy zmluvný partner osoby, ktorá je skutočným vykonávateľom plnenia, a zároveň sťažovateľ je v pozícii sprostredkovateľa upratovacích služieb v prospech tretej osoby, ktorá si zabezpečenie výkonu predmetných služieb objednala.

18. Sťažovateľ je toho názoru, že nemôže byť označený za zodpovedný subjekt a nemôže byť voči nemu vyvedená sankcia za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, a to ani podľa § 7b ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci.

19. K bodu 60 napadnutého rozsudku krajského súdu, v ktorom poukázal na obsah vyjadrenia Y. ktorá ako SZČO mala uzatvorenú zmluvu so sťažovateľom, sťažovateľ uviedol, že ide o zmluvného partnera, nie vedúceho zamestnanca ani osobu splnomocnenú konať v jeho mene a poskytovať záväzné vyjadrenia, preto ani nemôže poskytnúť komplexnú odpoveď na otázky, ktoré jej pri výkone kontroly inšpektori kládli, pričom už pri výkone kontroly sťažovateľ žiadal, aby táto skutočnosť bola zohľadnená pri posudzovaní obsahu protokolu a výsledkov kontroly.

20. Vo vzťahu k druhému porušeniu zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest, sťažovateľ zopakoval svoje predchádzajúce vyjadrenia, a to že išlo o administratívnu chybu pri spracovaní dochádzky, ktorá bola bezodkladne po jej odhalení odstránená.

21. Sťažovateľ sa ďalej nestotožnil ani s úvahou krajského súdu o vhodnosti výšky uloženej sankcie. Poukázal na to, že zákonné ustanovenie dáva možnosť a nie povinnosť uložiť pokutu, pričom má za to, že správny orgán tak aj mohol postupovať, prípadne uložiť pokutu nižšej hodnoty, pretože zákonné ustanovenie neuvádza spodnú hranicu uloženej sankcie.

22. S poukazom na uvedené sťažnostné body sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zruší a vec vráti správnejmu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň sťažovateľ žiadal o priznanie trov kasačného konania.

23. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že sa s argumentáciou a právnym názorom sťažovateľa vyjadreným v kasačnej sťažnosti už vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Má za to, že skutkový stav, ktorý preukazoval spáchanie správneho deliktu, bol zistený správne, pričom sťažovateľ nepredložil ani jeden dôkaz, ktorý by vyvrátil takto zistený skutkový stav. Sťažovateľovi bolo preukázané prijatie vnútroštátnej dodávky práce od firmy, ktorá preukázateľne nelegálne zamestnávala. Vo vzťahu k druhému porušeniu uviedol, že skutočnosť, že sťažovateľ uznal a odstránil zistený nedostatok, nemení nič na tom, že k porušeniu povinnosti z jeho strany došlo. K výške uloženej pokuty uviedol, že výška pokuty bola riadne odôvodnená a s námietkami sťažovateľa sa riadne vysporiadal. Kasačnému súdu preto navrhol, aby podanú kasačnú sťažnosť zamietol a sťažovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

IV.

Právne posúdenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

24. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

25. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.07.2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

V.

Aplikovaná právna úprava

26. Podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného), nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, 1) ak využíva závislú prácu štátneho príslušníka tretej krajiny a nie sú splnené podmienky na jeho zamestnávanie podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 7b ods. 5 zákona o nelegálnej práci, právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie prijať prácu alebo službu, ktorú jej na základe zmluvy dodáva alebo poskytuje právnická osoba alebo fyzická osoba (ďalej len „poskytovateľ služby“) prostredníctvom fyzickej osoby, ktorú nelegálne zamestnáva, ak ide

a) o cezhraničné poskytovanie služby po dobu presahujúcu päť dní v období 12 mesiacov od prvého poskytnutia služby alebo

b) o vnútroštátnu dodávku práce alebo cezhraničnú dodávku práce.

28. Podľa § 7b ods. 6 zákona o nelegálnej práci je poskytovateľ služby povinný na požiadanie právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, ktorým dodáva prácu alebo poskytuje službu podľa odseku 5, bezodkladne poskytnúť v nevyhnutnom rozsahu doklady a osobné údaje fyzických osôb, prostredníctvom ktorých im dodáva prácu alebo poskytuje službu, ktoré sú potrebné

na to, aby právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, mohli skontrolovať, či poskytovateľ služby neporušuje zákaz nelegálneho zamestnávania.

29. Podľa § 7b ods. 7 písm. a) zákona o nelegálnej práci dodávka práce na účely tohto zákona je vnútroštátna dodávka práce, ktorou je dočasné pridelenie fyzickej osoby na výkon práce podľa osobitného predpisu (ktorým je v zmysle pozn. č. 24a/ k vyššie citovanému zákonu § 58 a 58a zákona č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov).

30. Podľa § 7b ods. 8 zákona o nelegálnej práci (v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia) kontrolný orgán uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, za porušenie zákazu prijat' prácu alebo službu podľa odseku 5 pokutu od 2.000 eur do 200.000 eur, a ak ide o dve a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5.000 eur.

31. Podľa § 122a ods. 1 Zákonníka práce (v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného), zamestnancovi patrí za prácu v sobotu popri dosiahnutej mzde za každú hodinu práce v sobotu mzdové zvýhodnenie najmenej v sume 50% minimálnej mzdy v eurách za hodinu podľa osobitného predpisu.

32. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a siedmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100.000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33.000 eur.

33. Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, Inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

VI.

Právny názor kasačného súdu

34. Predmetom kasačného konania je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol správnu žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného, ktorým mu bola uložená úhrnná pokuta vo výške 8.000,- Eur za porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci a porušenie za porušenie povinností vyplývajúcej z § 122a ods. 1 Zákonníka práce.

35. Predmetom posúdenia kasačného súdu bola správnosť záveru krajského súdu, ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa vo vzťahu k námietke sťažovateľa, že voči nemu nemôže byť vyvodená sankcia za porušenie § 7b ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci. Kasačný súd preskúmajúc kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu, ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti konštatuje, že argumentácia sťažovateľa nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Kasačný súd sa nestotožnil s argumentáciou sťažovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodu, že voči nemu nemohla byť vyvodená zodpovednosť za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, pretože v predmetnom prípade nevystupoval ako zamestnávateľ, ale ani ako konečný prijímateľ služieb. Podľa názoru kasačného súdu takáto argumentácia neobstojí a nemá oporu v právnom predpise.

36. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad. Podľa názoru kasačného súdu, bola celá vec prešetrovaná riadne a skutkový stav bol podrobne zistený, o čom svedčí obsah administratívneho spisu.

37. Kasačný súd má z administratívneho spisu za preukázané, že sťažovateľ uzatvoril so spoločnosťou NICER SK, s.r.o. (poskytovateľ) Čiastkovú zmluvu k Rámcovej zmluve o poskytovaní služieb z 1.6.2019 a Rámcovú zmluvu o poskytovaní služieb z 1.6.2019, ktorou sa poskytovateľ zaviazal v

prospech sťažovateľa vykonávať plnenie - činnosti a služby spočívajúce vo výkone upratovacích a čistiacich prác v prevádzkach Tesco po celej SR. Ďalej má kasačný súd, rovnako ako krajský súd, za preukázané a nespochybniteľné, že poskytovateľ služieb NICER SK, s.r.o. podľa protokolu č. INA-47-42-2.4/P-A24-28,20 zo dňa 06.04.2020 nelegálne zamestnával dve fyzické osoby, ktoré pre zamestnávateľa osobne vykonávali upratovacie práce v prevádzke HM Tesco, Bratislavská 5, Nitra, čím porušil § 3 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci.

38. Z vyjadrenia Y., ktorá mala so sťažovateľom uzatvorenú Zmluvu o poskytovaní služieb z 01.01.2018, predmetom ktorej bola organizácia upratovacích prác a vedenie riadnej personálnej a organizačnej agendy, vyplynulo, že sťažovateľ prostredníctvom svojej zmluvnej partnerky kontrolované osoby riadil, kontroloval a dával pokyny a určoval im pracovné zmeny. Kontrolovaným osobám boli v mieste výkonu upratovacích prác (prevádzka HM Tesco v Nitre, Bratislavská 5) zabezpečené pracovné prostriedky, prostredníctvom ktorých vykonávali prácu. Uvedeným je preukázané dočasné pridelenie podľa § 58 ods. 2 Zákonníka práce, na ktoré odkazuje §7b ods. 7 písm. a) zákona o nelegálnej práci v rámci definície vnútroštátnej dodávky práce. Kasačný súd poukazuje na povinnosť fyzických a právnických osôb podľa § 16 ods. 5 zákona o inšpekcii práce poskytnúť na požiadanie inšpektora práce informácie potrebné na výkon inšpekcie. Z uvedeného dôvodu nie je možné spochybniť oprávnenie Y. H. poskytnúť výpoveď v rámci vykonanej kontroly, ktorá navyše vypovedala k skutočnostiam, týkajúcich sa poskytovania služieb, ku ktorým sa zmluvne zaviazala.

39. Na základe vyššie uvedeného má kasačný súd za jednoznačne preukázané naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 7b ods. 5 písm. b) zákona o nelegálnej práci tým, že sťažovateľ ako právnická osoba prijal službu na základe zmluvy od poskytovateľa služby prostredníctvom dvoch fyzických osôb, ktoré nelegálne zamestnával a išlo o vnútroštátnu dodávku práce.

40. Podľa názoru kasačného súdu je právne irelevantná skutočnosť, že sťažovateľ nevystupoval v predmetnej situácii ako zamestnávateľ, ani ako konečný prijímateľ výhod, pretože to § 7 ods. 5 zákona o nelegálnej práci ani nepredpokladá.

41. Bez právneho významu je tiež skutočnosť, že sťažovateľ si s poskytovateľom služby zmluvne dohodol povinnosť poskytovateľa služby plniť svoje povinnosti zamestnávateľa v zmysle platných právnych predpisov, ako uvádzal sťažovateľ a argumentácia sťažovateľa, že na zmluvné vzťahy poskytovateľa služby nemá možnosť vplyvu. Kasačný súd zdôrazňuje, že zákon o nelegálnej práci nepozná žiadne liberáčne dôvody zo zodpovednosti žalobcu za porušenie povinnosti podľa § 7b ods. 5 písm. b). Kasačný súd navyše dáva do pozornosti, že sťažovateľ mal možnosť vyžiadať si od poskytovateľa služby doklady a osobné údaje fyzických osôb prostredníctvom ktorých mu poskytli službu, aby si skontroloval, či poskytovateľ služby neporušuje zákaz nelegálneho zamestnávania, ako predpokladá § 7b ods. 6 zákona o nelegálnej práci, čo však sťažovateľ nevykonával.

42. K námietke o výške uloženej sankcie má kasačný súd za to, že správny orgán prvého stupňa uložil úhrnnú sankciu za dva nespochybniteľne spáchané administratívne delikty v dolnej hranici sadzby, pričom jej výšku v zmysle § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce riadne odôvodnil. Sťažovateľ v podanej žalobe nenavrhol krajskému súdu sankčnú moderáciu v zmysle § 198 SSP, preto záveru krajského súdu, že správny orgán postupoval správne a zákonne aj pri rozhodovaní o výške pokuty, keď prihliadol na všetky relevantné skutočnosti a po ich posúdení dospel k záveru, že tieto odôvodňujú uloženie pokuty pri dolnej hranici určenej zákonom, nie je možné nič vytknúť a kasačný súd sa s ním stotožnil.

43. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa je vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené. Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru tožnému so záverom správnych orgánov oboch inštancií a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobcu, tento jeho názor považoval aj kasačný súd za správny. Z dôvodov uvedených vyššie kasačný súd vyhodnotil námietku sťažovateľa, ktorou namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ako nedôvodnú.

44. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 SSP.

45. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.